

[Aksel Larsen.]

hin kandidat til folketings- og valgmandsvalget.

Altså, det er urigtigt, at rigsdagen reelt er en bekræftelsesrigsdag. Den har faktisk ikke sikret sig mandat hos vælgerne til at vedtage netop dette forslag, og som jeg allerede tidligere har sagt, der ville ingen stor ulykke ske, hvis man foretog en ændring i grundlovsforslaget nu og så udskød den endelige vedtagelse af den nye grundlov til efter et kommende valg. Herregud, det er alligevel regeringspartiernes mening, at vi skal have valg til efteråret, så det gik vel nok at klare det altsammen. Jeg tror, at landet og befolkningen ville være bedre tjent med, at man vedtog vort ændringsforslag og så ventede nogle måneder med at lade den nye grundlov træde i kraft. Selvom jeg efter de taler, der er holdt, ved, at det ikke nytter her i denne sal, vil jeg alligevel rent formelt sige, at jeg anbefaler, at man stemmer for vort ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1—19

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget (se foran)

forkastedes med 104 stemmer mod 6.

§ 20

vedtoges med 109 stemmer mod 6.

§§ 21—89

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 31; fremsættelsen findes i tidenden sp. 14).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Arbejds- og socialministeren (*Poul Sørensen*): Forinden ordførerne får lejlighed til at udtale sig i tilknytning til det forslag til

lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente, som jeg har fremsat i dette høje ting, har jeg gerne villet gøre en enkelt bemærkning i fortsættelse af min fremsættelse af forslaget.

Fra forskellig side har man gjort mig opmærksom på, at forslaget i den skikkelse, i hvilken det er fremsat, hvorefter dets ikrafttræden er knyttet til vedtagelsen af den nye grundlov, er blevet benyttet i agitationen imod grundloven. Jeg ville beklage, hvis den opfattelse, som således er kommet til orde, skulle fæstne sig, og jeg har derfor gerne straks villet gøre opmærksom på, at hvis ordførerne ville betragte det som en fordel, at man løsgjorde ikrafttrædelsen af nærværende forslag helt fra grundlovsforslagets skæbne, er jeg villig til ved anden behandling af lovforslaget at fremsætte et herpå sigtende ændringsforslag.

Edel Saunte: Inden sidste rigsdagssamling sluttede, rettede det socialdemokratiske parti en henvendelse til den højtærede arbejds- og socialminister med anmodning om at fremsætte et lovforslag svarende til det lovforslag, der nu er fremsat. Jeg kan derfor på mit partis vegne kun takke ministeren, fordi han har fremsat forslaget, og tilsige vor bedste og mest velvillige behandling af det. Betingelsen er dog, at den højtærede minister opfylder det løfte, han gav nu, om, at han ved anden behandling vil stille ændringsforslag om en ændret ordlyd af § 3, således at der kommer til at stå, at loven træder i kraft den 5. juni 1953. Det er vor opfattelse, at man ikke bør vække forhåbninger hos de pågældende mennesker om, at de skal få denne lettelse eller mulighed for at opnå aldersrente, og så skuffe dem, fordi grundloven ikke bliver vedtaget. Personlig er jeg lidt skuffet over, at den højtærede arbejds- og socialminister ikke har så meget tillid til grundlovens vedtagelse, at det ikke har været en selvfølge for ham at fremsætte forslaget i den af mig her antydede form.

Jeg vil gerne benytte anledningen til samtidig at spørge den højtærede arbejds- og socialminister, hvorledes det går med ministeriets overvejelser af problemet vedrørende ændring af sociallovgivningen med hensyn til tilbagebetaling af ydet hjælp og med hensyn til retsvirkningerne iøvrigt. Som den højtærede minister vil erindre, rettede mit parti en henvendelse til ham om